

ONTHAASTEN IN DE BUITENLUCHT

Verscholen aan de rand van Veldhoven ligt Volkstuinvereniging De Vooraard: een bonte lappendeken van zo'n 140 kavels waarop ongeveer 120 hobbyisten hun eigen groenten, kruiden, fruit en bloemen telen. De animo voor een eigen moestuin is groot, zo blijkt uit de groeiende wachtlijst bij De Vooraard. Reden voor Veldhoven Magazine om met een aantal nieuwkomers te spreken en een kijkje te nemen op de plek waar seizoenen het beeld bepalen.

“DE LOL ZIT 'M VOORONS IN HET EXPERIMENTEREN! KUKEN WAT WEL EN NIET WERKT”

Het is een frisse ochtend in maart als Gijs van Engelen (34) met een aarstelijk enthousiasme vertelt over zijn nieuwe hobby. Zo vroeg in het voorjaar ogen de tuintjes nog wat kaal en leeg, maar her en der zijn verschillende mensen bezig op hun lapje grond. Het ene perceel is keurig geweid, op een ander staat het onkruid een halve meter hoog, op weer een ander zijn al strakke zaalbejtes zichtbaar. Bij Gijs zie je houtsnippers, heel veel houtsnippers met hier en daar een strukje, spritje of zaalborde. Maar als bultenstaander zijn het toch vooral houtsnippers die je ziet, karremvachten vol. Gijs lacht en vertelt dat hij na het zien van de film ‘Back To Eden’ zo geïnspireerd raakte over de voordelen en het gemak van houtsnippers in de tuin, dat hij en zijn vrouw zich meteen voor een kavelt melden en die ook kregen. “Onbeproeft groenten eten, buiten bezig zijn en onze kinderen het baser mee geven waar hun eten vandaan komt; het waren allemaal argumenten om zelf met een moestuin aan de slag te gaan”, vertelt Gijs. “maar qua tijdsinvestering moest het wel te doen zijn naast onze parttime banen. Na het zien van de film waren we om, want het gebruik van houtsnippers levert een grote tijdsbesparing op. Zo hoef je geen onkruid te wieden, omdat de grond bedekt is en onkruid

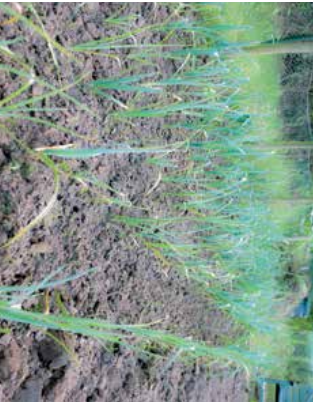
Gijs van Engelen (34) in zijn tuintje met houtsnippers.

geen kans krijgt. Enaangezien de houtsnippers vocht vasthouden en isoleren bij vorst, hoef je de tuin nauwelijks water te geven en blijft de grond langer warm. Bemesten is overbodig, omdat de houtsnippers veel mineralen en bio-organismen bevatten. Geweldig toch?” Een paar maanden later oogt de tuin van Gijs heel wat voller, maar vergeleken met de andere tuinen waar alles groeit en bloeit, is zijn lapje grond toch wel heel erg kaal. Veel van het zaaigied is - waarschijnlijk door de beesjes in de houtsnippers - weggevoerd: de peultjes, snijbonen, de snijsla en kropsla. Gewassen zoals wortelen, havermout en pastinaak, die Gijs in de houtsnippers had gezaaid, zijn niet opgekomen. “We bran door te doen”, vertelt Gijs optimistisch. “De lol zit 'm voor ons in het experimenteren: kijken wat wel en niet werkt. Kernelijk heb ik sommige zaden niet diep

genoeg gezaaid, die zijn opgegeten door de vogels. En sommige gewassen moet ik thuis voorakkeken en pas planten als ze wat sterker zijn. Ook heb ik waarschijnlijk een te dikke laag houtsnippers aangebracht, want onze tuin kwam echt laat op gang.” Ondanks de tegenslag zien Gijs en zijn vrouw hun moestuin als een boeiend leerproces. Ze vinden het heerlijk om één à twee keer per week lekker buiten bezig te zijn, zaai- en oogstschemas te maken op de computer en zoveel mogelijk verschillende gewassen en rassen (80) uit te proberen. “Straks kunnen we weer oogsten en van de aardbeien hebben we nu al bakken vol. “We zien de tuin als een proces van vallen en opstaan”, zegt Gijs als hij afscheid neemt om vervolgens met zijn bakfiets experimenteren: kijken wat wel en niet werkt. “We zien de kinderen van school te halen, “maar vallen doet hier niet zeur.”

Linksboven: Anneloes Maas Geesteranus in haar tuintje. "Ieder onderhoudt zijn tuin op zijn eigen manier, de ander is wat traditioneler, de ander is meer vernieuwend en volledig biologisch bezig."

Dat plezier, ongeacht de opbrengst, geldt ook voor Anneloes Maas Geesteranus (54). Een paar jaar terug ontdekte ze bij toeval tijdens een wandeling het terrein van De Voorraad. Ze was al langer op zoek naar een stuk grond waar ze lekker buiten bezig kon zijn, iets wat ze heel erg miste sinds haar verhuizing naar Veldhoven. In haar vorige woonplaats Epe had ze 5000 vierkante meter grond om het huis en was ze altijd buiten bezig. "Hier heb ik een piepklein tuintje waar ik zo klaar ben", vertelt ze, "ik moest meer grond."

Sinds 2011 heet ze hier haar eigen perceel van 150 vierkante meter en werd ze ook bestuurslid. Made door haar toedoen heeft de vereniging een eigen website gekregen en is daardoor beter "vindbaar" geworden. Aan een van de

Een impressie van verschillende tuintjes en het 'Proothuis' (foto rechtsboven), een centraal gelegen plek waar leden terecht kunnen voor een kopje koffie of thee.

tafeltjes bij het 'Proothuis', een gebouwtje waar leden gezamenlijk koffie kunnen drinken, vertelt Anneloes over de diversiteit aan leden, van wie sommigen al meer dan dertig jaar lid zijn en anderen al weer na drie maanden vertrekken. Laatstgenoemden onderschatten het werk dat een tuin met zich meebrengt en haken voortijdig af.

Anneloes: "Ieder onderhoudt zijn tuin op zijn eigen manier, de ander is wat traditioneler, de ander is meer vernieuwend en volledig biologisch bezig. Sommige mensen zijn hier wel twintig uur per week actief, anderen komen in het weekend of 's avonds na hun werk, ter ontspanning. Dat geldt voor mij ook, ik laad mijn batterij hier weer helemaal op na een dag werken. En het hoeft er voor mij ook niet allemaal strak en netjes bij te liggen: ik vind het vooral boeiend te zien wat er allemaal gebeurt in zo'n tuin, iedere keer is het hier weer anders."

In vergelijking tot eerdere jaren stimuleert het huidige bestuur van De Voorraad haar leden om meer over hun eigen kaveltje heen te kijken en meer mensen te betrekken bij het werk dat het relen en zellen van de vereniging met zich meebrengt, zoals onderhoud aan de gemeenschappelijke paden en de mogelijkheid om een deel van de zaden, plantjes of oogst af te staan aan het perceel dat bestemd is voor de Voedselbank. Het nieuwe bestuur wil ook aan de slag met thema's, bijvoorbeeld een

aardbeienavond waarbij leden zelfgemaakte taarten, jams of siropen kunnen proeven en delen. Of een thema over een bepaald land, het gebruik van kruiden of een bepaald gewas. Anneloes: "We willen mensen betrekken houden bij het geheel, terwijl ze hier ook lekker met hun eigen tuin bezig kunnen zijn."

In oktober laat Gils weten dat de vele gewassen die in juni nog niet waren opgekwamen, later alsnog hun weg door de houtsnijpers hebben gevonden. "Het duurde allemaal wat langer, maar de wortelen en pastinaaken doen het super goed en ook de bonen en kolen zijn gezond doorgeskomen."